

На основу члана 61. став 1. Закона о спорту ("Службени гласник Републике Србије", бр. 52/96 и 101/05-др. закон), Министар омладине и спорта доноси

П Р А В И Л Н И К О ПРАВУ НА СТРУЧНИ РАД У СПОРТУ

Члан 1.

Овим правилником утврђују се спортски стручњаци и стручњаци у спорту, њихова права и обавезе, разврставање, стручни рад у спорту и дозволе за рад.

Дозвола за рад (Лиценца) је неопходан услов да би спортски стручњак стекао право на рад у пракси.

Стручни васпитно-образовни рад са децом могу да врше само спортски стручњаци који имају одговарајуће образовање или оспособљеност у области физичког васпитања и спорта.

Члан 2.

Спортски стручњаци су лица која имају:

1) одговарајуће високо или више образовање у области спорта и физичке културе, стечено у високошколским установама или

2) одговарајући ниво стручне оспособљености стечене у складу са Законом и овим Правилником.

Стручњаци у спорту су лица других занимања која имају одговарајуће образовање за те врсте послова и доприносе остваривању спортских активности и спортских делатности.

Члан 3.

Спортски стручњаци и стручњаци у спорту разврстају се према спортским занимањима и звањима, у складу са Правилником о номенклатури звања и занимања у спорту.

Члан 4.

Стручни рад у спорту, у смислу овог правилника, посебно обухвата: планирање и спровођење спортских активности деце и омладине, рекреације грађана, тренинга спортиста, васпитања у спорту, обучавања и спортског усавршавања, кинезитерапијског вежбања; контролу психофизичких и функционалних способности учесника у спортским активностима; истраживачко-развојни и научно-истраживачки рад у спорту; стручно-саветодавни и стручно-информативни рад; планирање спортских програма и пројеката; документовање спортске стручне литературе, припремање и уређивање секундарних информационих извора у спорту; креирање, планирање и организовање пропагандних кампања и акција, односа са јавношћу и контаката са средствима јавног информисања у спорту; писање информативних и аналитичких чланака у области спорта; планирање и спровођење спортских приредби; посредовање у спортским трансферима; организовање спортског пословања; спортско суђење; старање о безбедности, реду и сигурности на спортским приредбама и у спортским објектима и о спречавању допинга у спорту.

Стручни рад у спорту, у спортским организацијама које су чланови националног гранског спортског савеза (и/или спортским организацијама које су регистроване као струковна удружења у Министарству омладине и спорта), могу обављати:

1) спортски стручњаци који испуњавају услове предвиђене овим и Правилником о номенклатури спортских занимања и звања;

2) који поседују дозволу за рад (Лиценцу) предвиђену Правилником надлежног националног гранског спортског савеза и правилима међународног спортског (и/или надлежног струковног) савеза.

Стручни рад у спорту и рекреацији, у спортским организацијама које су регистроване као струковна удружења, могу обављати:

1) спортски стручњаци који испуњавају услове предвиђене овим и Правилником о номенклатури спортских занимања и звања;

2) који поседују дозволу за рад (Лиценцу) предвиђену правилником струковног удружења, а који је донет у сарадњи са Високошколском установом из области спорта, и усклађену са правилима међународне организације (уколико таква постоји).

Члан 5.

Спортски стручњаци дужни су да планирају и евидентирају стручни рад који обављају у организацијама у области спорта, у складу са правилима тих спортских организација која обавезно уређују садржину стручних планова и евиденције реализације стручног рада.

Организације у области спорта утврђују потребу стручног образовања, оспособљавања и усавршавања спортских стручњака и стручњака у спорту и обезбеђују услове за остваривање тих потреба, у складу са спортским правилима надлежног националног гранског спортског савеза.

Члан 6.

Под стручним усавршавањем подразумева се стицање звања и вештина спортских стручњака, које обухвата континуирану едукацију током радног века, као и учешће на стручним и научним скуповима, семинарима и курсевима.

Члан 7.

Надлежни национални грански спортски савез издаје, обнавља и одузима дозволу за рад спортским стручњацима, у складу са овим и Правилником о номенклатури спортских занимања и звања, као и правилима надлежног међународног спортског (и/или струковног) савеза.

Надлежни национални грански спортски савез води евиденцију издатих, обновљених, односно одузетих дозвола за рад.

Период на који се издаје дозвола за рад дефинише се Правилником гранског спортског савеза, у складу са овим и Правилником о номенклатури спортских занимања и звања.

Период на који се издаје дозвола за рад не сме да буде дужи од три године.

По истеку важења, дозвола за рад (Лиценца) се мора обновити уз испуњавање посебних услова везаних за перманентно стручно усавршавање (кроз семинаре, стручне скупове, клинике, учешће на конгресима, фестивалима и сл.) које прописује грански спортски савез.

Члан 8.

У оквиру сваке спортске гране дефинишу се минимално два, а максимално четири нивоа дозволе за рад (Лиценце).

За сваки ниво посебно, грански спортски савез прецизније одрђује послове чије обављање омогућава стечена дозвола за рад (Лиценца).

Члан 9.

Кандидати који су завршили одговарајући студијски програм у акредитованој високошколској установи и стекли одговарајуће високо (и више) образовање, аутоматски стичу дозволу за рад свих нивоа у спортској грани на коју се студијски програм односи, осим највише.

Право на рад кандидатима из става 1. овог члана траје три године од дана завршетка школовања.

Грански спортски савези, у сарадњи са високошколском установом, а у складу са стандардима међународне федерације, могу прописати додатне критеријуме за добијање дозволе за рад највишег нивоа.

Члан 10.

Грански спортски савези су обавезни да у року од три месеца од дана ступања на снагу овог и Правилника о номенклатури спортских занимања и звања, а у сарадњи са високошколском институцијом акредитованом за школовање кадрова у спорту, припреме и усвоје посебни Правилник о стицању права на рад у оквиру своје спортске области и доставе га Министарству на давање сагласности.

Правилником из става 1. овог члана морају да буду прецизно дефинисани сви посебни услови, у складу са општим, као и стандардима надлежних међународних организација.

Члан 11.

Трошкове стручног образовања, оспособљавања и усавршавања плаћају организације у области спорта или заинтересовани појединци.

Ако се трошкови стручног образовања, оспособљавања и усавршавања запослених спортских стручњака и стручњака у спорту обезбеђују из средстава организације у области спорта, у складу са њеним општим актима, међусобна права и обавезе уређују се уговором којим се посебно одређују услови финансирања и обавеза тог лица да у одређеном временском периоду, по завршетку стручног образовања, оспособљавања и усавршавања, ради у тој организацији.

У случају да лице из става 2. овог члана прекине стручно образовање, оспособљавање или усавршавање, дужан је да организацији у области спорта накнади трошкове, осим ако је то учинио из оправданих разлога.

Члан 12.

Послове стручног оспособљавања за обављање одређених стручних послова у спорту, као равноправни партнери, заједнички организују и реализују акредитоване високошколске установе у области спорта и грански спортски савези (и/или спортске

организације које су регистроване као струковна удружења у Министарству омладине и спорта), а у складу са Законом којим се уређује делатност високог образовања.

Удео високошколске институције са једне и гранског спортског савеза или спортског удружења са друге стране, уређује се међусобним уговором, у зависности од актуелног стања у спортској грани, при чему укупан број реализованих часова стручног оспособљавања ни са једне стране не сме да прелази 70% од укупног фонда.

Садржаје стручног оспособљавања могу реализовати само стручно оспособљена лица чији ниво образовања (или оспособљености) мора да буде већи од нивоа оспособљавања за коју се настав организује.

Члан 13.

Заједничка реализација програма оспособљавања се обезбеђује посебним уговором у којем се прецизно дефинишу врста и обим послова које обавља високошколска установа, односно грански спортски савез (и/или спортска организација која је регистрована као струковно удружење у Министарству омладине и спорта).

Дозволу за спровођење програма стручног оспособљавања издаје ресорни Министар најкасније у року од 30 дана од дана подношења комплетне документације.

Ресорном Министарству Документацију подноси грански спортски савез, или спортска организација која је регистрована као струковно удружење у Министарству омладине и спорта, или акредитована високошколска установа у области спорта.

Документација мора да садржи:

- дозволу за рад високошколске установе издате од надлежног Министарства,
- одлуку акредитационе комисије Министарства просвете да су високошколској установи одобрени студијских програми који су коресподентни са програмима стручног оспособљавања,
- оверене уговоре којима се дефинише сарадња између високошколске установе са једне и спортског гранског савеза (и/или спортске организације која је регистрована као струковно удружење у Министарству омладине и спорта) са друге стране,
- дефинисане садржаје и реализаторе програма са фондом часова.

Члан 14.

Министар прописује ближе услове за обављање послова из члана 12. и 13. овог Правилника, а њихова испуњеност утврђује се надзором од стране министарства надлежног за област спорта.

Стручни спортски надзорник привремено ће забранити организацији из члана 12. и 13. овог Правилника даљи рад на стручном оспособљавању, уколико утврди да не испуњава прописане услове, или стручно оспособљавање не врши по утврђеном плану и програму и прописаном начину стручног оспособљавања, до испуњавања тих услова, односно обавеза.

Члан 15.

Организације из члана 12 и 13. овог Правилника обавезне су да сваке године у јануару доставе Министарству извештај о извршеном стручном оспособљавању у претходној години и да поднесу Министарству пријаву почетка обављања стручног оспособљавања, најкасније седам дана пре почетка уписа полазника стручног оспособљавања.

Члан 16.

Спортски стручњак и стручњак у спорту могу да заснују радни однос са спортском организацијом, закључењем уговора о раду, у складу са законом или закључују уговор о стручном ангажовању.

Бављење стручним радом, у складу са уговором о стручном ангажовању, сматра се радом ван радног односа, у складу са законом.

Спортски стручњак, односно стручњак у спорту који се стручним радом бави као члан спортског удружења без уговора и без накнаде има права утврђена спортским правилима и општим актима спортског удружења.

Спортски стручњак и спортска организација приликом закључења уговора о раду, односно уговора о стручном ангажовању, могу посебно уговорити давање једнократне накнаде која нема карактер зараде (накнада за закључење уговора, накнада за коришћење лика спортског стручњака).

Накнаде из става 4. овог члана могу бити утврђене и општим актима спортске организације.

Страни држављанин који обавља стручни рад у спорту у Републици Србији поред услова прописаних овим Правилником мора да испуњава и друге услове утврђене прописима којима се уређује област запошљавања страних држављања у Републици Србији.

Члан 17.

Над стручним радом у области спорта врши се стручни надзор.

Министар ближе уређује начин и поступак обављања стручног надзора, мере за отклањање уочених недостатака, услове за именовање стручног спортског надзорника, образац и начин издавања легитимације стручног спортског надзорника и друга питања од значаја за спровођење стручног надзора у области спорта.

На налаз о извршеном стручном надзору може се поднети приговор Министру, у року од седам дана од дана достављања налаза.

Правна и физичка лица у области спорта дужна су да омогуће обављање стручног надзора, у складу са овим и Правилником о номенклатури спортских занимања и звања.

Стручни надзор спроводи комисија формирана од стручњака које именује Министарство из редова стручњака републичког завода за спорт и спортског савеза Србије.

Члан 18.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

МИНИСТАР,

Снежана Самарцић Марковић, с.р.